

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و برزنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

فرستنده: سیامک م.

۰۸ اگست ۲۰۱۷

بیانیه نهاد های همبستگی با جنبش کارگری در ایران – خارج کشور

طرح کارورزی وزارت کار دولت روحانی، طرح "بردگی نوین کار"، را قویاً محکوم می کنیم!

رژیم ضد کارگری و سرمایه داری حاکم بر ایران که خود به مثابه بزرگترین سرمایه دار و مدافع بی چون و چرای منافع کارفرمایان می باشد، در نتیجه مبارزات و اعتراضات بحق، پیوسته و گسترده کارگران با بسته شدن درب "لایحه اصلاح قانون کار" و چانه زنی بر سر آن، این بار از پنجره وارد شده و با ترفندی دیگر پروژه جدیدی را به نام "طرح کارورزی" برای ایجاد اشتغال و بهتر شدن بازار کارخاصه ارزان سازی نیروی کار، علم کرده و در صدد است اشتغالی سیری ناپذیر خود و تمامی سرمایه داران داخلی و کارفرمایان از نوع سپاه و بسیج و آفازاده ها را برای غارت و استثمار باز هم بیشتر میلیون ها دانشجویی که بیکاراند و به بازار کار راه نیافته اند، تأمین کند.

این طرح ابتداء ابزار تبلیغاتی روحانی کلیدساز، برای مقطع انتخابات بود و نهایتاً به تصویب رسید و از تیرم [سرطان] ۹۶ به اجراء درآمد. اما از همان آغاز با اعتراضات شدید و گسترده تشکلات کارگران و معلمان، فارغ التحصیلان دانشگاهی و فعالان عرصه کارگری و برخی اقتصاد دانان چپ و ... مواجه شد. تازه ترین نمونه آن بیانیه ای مستدل، مستند و تحلیلی خطاب به ملت ایران است که با امضای نزدیک به ۵۰۰ نفر متشکل از کنشگران عرصه های مختلف اجتماعی از جمله: استادان دانشگاه، اقتصاد دانان مسؤول، فعالان عرصه کار و کارگری و چهره های شناخته شده سندیکائی، نویسندگان و مترجمان صاحب نام، روزنامه نگاران جوان، فعالان عرصه زنان، مدافعان حقوق دانشجویی، وکلا و حقوق دانان، مدافعان کودکان کار، معلمان، فعالان عرصه محیط زیست، هنرمندان و موسیقی دانان، زندانیان سیاسی سابق و.... به تاریخ ۸ مرداد ماه [اسد] منتشر شده است. ما بیانیه کنشگران را که مواضع اصولی آن مورد تأیید ما می باشد در زیر می آوریم (*).

نیروی کار مورد توجه این طرح، عمدتاً فارغ التحصیلان بیکار دانشگاهی هستند. طبق آمار وزارت علوم در سال ۱۳۹۴، ۷ میلیون فارغ التحصیل دانشگاهی و مؤسسات عالی آموزشی داشته ایم که تقریباً نیمی از آنها بیکار بوده اند (فراموش نکنیم که با تعریف وزارت کار شاغل کسی است که حداکثر یک ساعت در ماه کار کند! بنابراین روشن می شود که آن نیمه "شاغل" از چه قماش است!) در سال ۱۳۹۵، ۱۶ درصد بر تعداد بیکاران افزوده شد. یعنی بیش از ۴ میلیون فارغ التحصیل بیکار! سؤال این است که این فارغ التحصیلان از کجا آمده اند و چرا بیکاراند؟

بر اساس اعلام مؤسسه معتبر اسپانیایی (CISC) و همچنین وزارت علوم، ایران دارای ۲۶۴۰ دانشگاه است! (چین با ۴/۱ میلیارد جمعیت ۲۴۸۱ و هند با ۱/۱ میلیارد جمعیت ۱۶۲۰ دانشگاه دارند و کشورهای پیش رفته اروپایی هر یک زیر ۵۰۰ دانشگاه دارند، - یعنی ایران بیش از ۵ برابر آنها دانشگاه دارد! -) آیا رژیمی که با روی کار آمدنش، اولین اقدامش با سیاه نمائی "انقلاب فرهنگی" بستن دانشگاه ها را در دستور کار خود گذاشت، این قدر دانش پرور و فرهنگ دوست شده که به چنین رکورد چشمگیری در احداث دانشگاه ها نائل آمده؟!

برما آشکار است که مشکل بیکاری میلیونی جامعه ما ، کمبود نیروی متخصص نیست ، به عکس این معضل به نبود فرصت شغلی لازم و لاینحل ماندن بحران بیکاری در جامعه مربوط است .

بحران اقتصادی ، بیکاری مزمن ، توده ئی و عدم مدیریت کاردان در هماهنگ کردن تناسب عرضه و تقاضای نیروی کار و همچنین گرایش "مدرک گرایی"، از سوئی خیل جوانان دیپلمه را راهی دانشگاه ها می کند و از سوی دیگر با توجه به شهریه های گزاف ثبت نام و سایر هزینه ها، بازار پردرآمدی برای سودجویان است که موجب می شود در هر ده کوره ای هم تابلوی یک "دانشگاه" بالا برود. کیفیت و امکانات و سطح و محتوا و برنامه های آموزشی و سطح و صلاحیت برخی از "استادان" و ... عیان تر از آن است که احتیاج به بیان داشته باشد. نتیجه این که دانشجویان پس از ۴ تا ۶ سال تلاش و امید با مدرک لیسانس و فوق لیسانس و طی دوره کارشناسی یعنی کسب دکترا از چنین کارخانجات تولید بیکارسازی، فارغ التحصیل می شوند و با بازار بسته کار مواجه می گردند.

رژیم که تا کنون افتخار می کرد رکورد دار دانشگاه سازی است، حال رکورد بیکاری را می شکند و مزورانه تحت عنوان طرح های اشتغالزایی و کاهش نرخ بیکاری، می کوشد با طرح کذائی "کارورزی" از این خوان یغمای بیکاران، باز هم حریصانه سود ببرد. تنها از همین روست که این طرح را هدیه نظام به کارفرمایان قلمداد کرده اند. دانشجویانی که از قبل این طرح وارد بازار کار می شوند، در مرحله اول به مبارزه توده ئی بیکاران و بازگشت برسر کار ارتش بیکاران ضربه می زنند. چرا که برپایه آزمندی سرمایه دار جیره خوار، از طریق این طرح حداقل دستمزد را می پردازد و مبارزه بر سر دستمزد را هم در عرصه کار و کارگری بی معنی می گرداند.

طبق مواد این طرح به کارورزان برای مدت ۴ تا ۶ ماه کارورزی ماهانه یک سوم حداقل دستمزد پرداخت می شود، بدون حق بیمه و سایر مزایا و بدون تضمین استخدام دائمی پس از پایان این دوره. که نیمی از این دستمزد را هم دولت از کیسه خلیفه! به سود سرمایه داران می پردازد. با یک حساب سرانگشتی می توان ملاحظه کرد که چه سود سرشاری از این راه به جیب سرمایه داران داخلی و خارجی سرازیر می شود: حداقل دستمزد مصوبه امسال ۹۲۹ هزار و ۹۳۱ تومان است ، یک سوم آن حدود ۳۱۰ هزار تومان ماهانه به هر کارورز می پردازند، که با حاتم بخشی دولت، کارفرما تنها نیمی از آن یعنی ۱۵۵ هزار تومان ماهانه به هر کارورز می پردازد، یعنی ۷۷۵ هزار تومان کمتر از حداقل دستمزد یک کارگر ساده!

پرسش این است: کدام کارفرمای دیوانه ای است که در ذاتش چیزی جز کسب سود بیشتر نیست، کارگران شاغل را - که هیچ قانونی هم جلویش را نمی گیرد - بلافاصله اخراج نکند و با آغوش باز به استقبال چنین کارورزان ارزان قیمتی نرود؟! بی جهت نیست که رئیس اتاق بازرگانی به عنوان نماینده سرمایه داران ایران، با شوق و اشتیاق از این طرح استقبال کرده و آن را تأیید می کند!

می دانیم که یکی از شگردهای سرمایه داران ، بیکارسازی "مهندسی شده" و تحت کنترل است. که هدف آن سرکوب اعتراضات کارگران شاغل با تهدید به اخراج و جایگزین کردن با خیل نیروی آماده به کار و همچنین ارزان سازی نیروی کار و بعضاً استفاده از آنها به عنوان اعتصاب شکن است. برآستی باید اعتراف کرد که دانشگاه سازان در ایران، مهندسان بساز و

بفروشی برای رسیدن به این مقصود بوده اند که با این ترفند "دانشگاه سازی" به راه سهل الوصول تری برای بیکار سازی و ارزانتر سازی نیروی کار رسیده اند!!!

ما اعضای نهاد های همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور، همزمان با امضاء کنندگان بیانیه ذکر شده، قاطعانه چنین طرح ضد انسانی و تباه کردن نیروی جوان و تحصیل کرده کشور را در خدمت به سرمایه داران و همه نیروی به صف شده کارفرمائی در سراسر کشور دانسته و قویاً چنین پروژه کذائی ایجاد اشتغال را محکوم کرده و همسو با این عزیزان و تمامی مردم تحت ستم ایران خواهان لغو فوری این طرح خاتمان برانداز ضد انسانی هستیم و پیگیرانه می کوشیم تا آن را همچون طرح اصلاحیه قانون کار به زباله دان تاریخ بیندازیم. گسترش این اعتراضات، وحدت وسیع و توده ئی نیروی بیکاران و اخراج شدگان از کار - که هر کدام از آنان قربانیان این طرح نئولیبرالی حاکم بر اقتصاد ایران به شمار می روند - را می طلبد.

ما همگان را فرا می خوانیم تا با سازماندهی و متشکل شدن یکپارچه و سراسری، در برابر این پروژه ضد کارگری، سیاست های حاکم بر بحران بیکاری در جامعه را برملا سازند. از منظر ما مخالفت و مقاومت در برابر این طرح ضد کارگری و لغو آن نیاز به حرکت وسیع و گسترده دارد تا جامعه را نسبت به امکان بهره برداری برده و ارانه فرزندان آنان بر انگیزاند. این جنبش اعتراضی، وسیع و سراسری، تنها راه مقابله چاره ساز با پیشروی لجام گسیخته نظام حاکم علیه منافع زحمتکشان و مقابله با بحران بیکاری در ایران است.

فارغ التحصیلان و نیروهای بیکار جامعه متحد و متشکل شوید!

مرگ بر نظام سرمایه داری جمهوری اسلامی!

پیروز باد جنبش های اعتراضی مردمی!

نهاد های همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

یکشنبه ۱۵ مرداد [اسد] ۱۳۹۶ برابر با ۰۶ اگست ۲۰۱۷

(*) - لینک بیانیه کنشگران ... :

<https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLScaS1iBbbLpU7jT9VsudRiW6uiwTufIMtHgZr-8Ca3Q9eW3UA/viewform>

(بیکارورزی، یکشنبه ۸ مرداد [اسد] ۱۳۹۶)